

ชื่อพื้นเมือง	ชมพู่ภูคา
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Bretschneidera sinensis</i> Hemsl.
ชื่อวงศ์	BRETSCHNEIDERACEAE
ลักษณะทั่วไป	ไม้ต้นขนาดกลาง สูง 15-25 เมตร เปลือกเรียบสีเทา
ใบ	ใบประกอบแบบขนนกชั้นเดียวเรียงเวียนสลับ โย่ย่อยไม่มีก้านใบ รูปหอกถึงรูปไข่ โคนใบมนมีขนาดไม่เท่ากัน ปลายแหลม
ดอก	ดอกสีชมพู คล้ายรูประฆัง ออกเป็นช่อตั้งที่ปลายกิ่ง กลีบรองดอกขนาดใหญ่ ติดกันเป็นรูปถ้วย ขอบจักตื้นๆ กลีบดอก 5 กลีบ รูปไข่กว้าง โคนกลีบเรียวเป็นก้านกลีบดอก ปลายกลีบม้วนออกด้านนอก กลีบบนมักคว่ำลง
ผล	ผล รูปไข่กลับ แก่แล้วแตก เมล็ดรูปรี
การกระจายพันธุ์	ในประเทศไทยพบเฉพาะที่ดอยภูคา จังหวัดน่าน ต่างประเทศ พบที่จีนภาคใต้และเวียดนาม ขึ้นในป่าดิบเขาที่ชุ่มชื้นและมีอากาศเย็นตลอดปี ที่ระดับความสูง 1,500 - 1,700 เมตร ออกดอกเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม